

Del 14-F a les indispensables transicions

written by Josep Maria Loste Romero | 25 de febrer de 2021

Ja hem passat, i superat, el fatídic 14-F . En una situació de greu excepcionalitat sanitària i forta crisi econòmica i social –malgrat la important abstenció, força previsible– els resultats, al meu entendre, han estat força equilibrats. Ara bé, a Catalunya, com arreu d'Europa, ens ha sortit un “furóncul” que es pot definir de moltes maneres: reaccionarisme, neofatxes globals, neofeixistes o simplement nacionalistes castellano/espanyols radicalitzats. De tota manera ara comença l'hora de la política, la negociació, el diàleg i quelcom molt important com és l'inici de les diferents transicions, per tal d'assolir una societat més justa, lliure, resilient, sostenible, inclusiva, competitiva i eficient.

El proper executiu català, d'entrada, té molts “dossiers urgents” sobre la taula: l'atur, la pobresa, la precarietat laboral, la lluita de debò contra el canvi climàtic (...) “aquests “punts negres” només es podran solucionar amb l'inici i aprofundiment de les transicions; és a dir, a banda de la qüestió nacional, que passa necessàriament per un referèndum acordat, amb Madrid, Brussel·les, Berlín, París i Londres, haurem de preparar el país per a un futur canvi tecnològic i social històric; en aquest sentit ha estat sorprenent –en la seva vessant negativa– que en aquesta campanya electoral no s'hagi tractat de la mobilitat sostenible i les seves derivades; el tren convencional, els trens de nit com substituïts de l'aviació comercial europea, per traslladar el turisme del centre i nord d'Europa cap a les costes mediterrànies, del cotxe elèctric i autònom, de la reforma horària o de l'economia circular. Hem de tenir molt present que no hi haurà cap mena de transició ecològica dels transports públics col·lectius, especialment el tren

convencional.

Cal reflexionar molt seriosament que la lluita contra el canvi climàtic és una prioritat essencial si volem mantenir una certa, mínima, qualitat de vida. Els estralls de l'escalfament del planeta seran econòmicament i socialment molt més importants que el fet de voler mantenir un creixement econòmic basat en un model econòmic/social *demodé* mitjançant els combustibles fòssils. Per altra banda, per a un país com Catalunya és indispensable activar dos elements bàsics que han de suposar un veritable canvi de paradigma en els anys vinents: La reforma horària i l'economia singular. Sense reforma horària mai es podrà consolidar allò que tothom promet, la conciliació de la vida laboral i familiar, saber combinar molt millor el treball i l'oci. L'economia circular és la pedra angular per a la transformació de la cadena productiva des de la matèria primera als "mortificadors" residus. Sense cap mena de dubtes caldrà molta voluntat política per encarar, encarrilar totes aquestes, indispensables, transicions.